

Újévi szolgálat

Lectio: Mt 4,15-22

Textus: 1 Thesszlonika 1

Kedves Testvéreim! Az apostol nem csak arra figyel, amit testi szemeinkkel láthatunk.

Mi inkább a testiekre, a földi anyagi dolgokra figyelünk. Nézzük egymás alakját, szépségét, anyagi helyzetét, stb. Ám mindezek sokszor csak látszat.

Pál apostol úgy tekint a gyülekezetre, mint aminek a léte az „Atya Istenben” és az „Úr Jézus Krisztusban” van.

A gyülekezet Isten kegyelméből él és az Isten békessége nyugszik meg rajta.

Így van ez a mi gyülekezetünkre nézve is. Milyen jó már az év elején tudatosítani ezt önmagunkban. Kegyelemből élünk, mozgunk és vagyunk és az Isten békessége nyugszik meg rajtunk és munkánkon ebben az új évben is. Eddig is Isten kegyelméből éltünk és csak akkor voltunk boldogok, amikor Isten a maga békességével áldott meg bennünket. S mindezt a szent Ige végzi el bennünk. Istennek az Igéje nagyon fontos. Nap mint nap olvassuk és ez által formál bennünket és a gyülekezetet. Ezt hálás szívvel kell megköszönnünk az Úrnak. Hálásan meg kell köszönni az Istennek, hogy olyan nagy árat fizetett értünk, hogy egyszülött Fiát adta a keresztre. Ezért lehet nekünk „kegyelem és békesség”, ahogy az apostol köszöntésében mondja a Thesszalonikában levő gyülekezetnek.

Kegyelemre van szükségünk az Úr Istentől és békességre az Úr Jézus Krisztustól. Isten kegyelmével volt teljes az életünk az elmúlt esztendőben is és ezt most megköszönjük Istennek, az év első napján. Aztán imádkozunk, hogy ez a kegyelem kísérjen bennünket az új évben is és az Úr Jézus békessége teljesejék ki az életünkben. Nem csak ma, hanem egész életünkben!

A gyülekezet megszólítása után azt mondja az apostol, hogy **mindenkor és szüntelen imádkozik** érettük. Hallod Testvérem? Mindenkor és szüntelen!

Mi inkább mindenkor és szüntelen munkálkodunk, dolgozunk. Az emberek nagy része még a templomból is elmarad, mert még vasárnap is dolgozik. Ez Isten parancsolata ellen van. Elég hat napon át munkálkodni, a hetediket, a nyugalom napját meg kell szentelni. Ám, ha már a munkáról van szó, még munka közben is lehet imádkozni, meg utazáskor is. Imádságos lelkülettel. Imádattal. Ezt jelenti, hogy **mindenkor**. Imádságos lélekkel munkálkodni és az Úr közelében lenni – ez a mi feladatunk.

Az apostol mindenkor imádkozik a gyülekezetért.

Az új évben erre biztat minket is Isten Igéje. Arra, hogy mindenkor imádkozzunk egymásért. Imádkozzatok, hogy adassék szó az én ajkaimra. Én is imádkozom értetek, hogy Igeként fogadjátok az emberi szót. Imádkozzunk egymásért a gondok, a bajok, a betegségek alkalmával. Imádkozzunk, ha örömben van részünk, hogy az állandó legyen. Imádkozzunk egymásért, hogy egyre inkább megismerjük az Urat és egyre jobban át tudjuk adni magunkat Neki. Imádkozzunk ébredésért. Imádkozzunk, hogy Isten Szent Lelke vezessen bennünket ebben az évben is. Imádkozzunk mindenkor, szüntelenül! Ne restüljünk meg.

Az apostol hálával imádkozik, és azt mondja még a gyülekezetről, hogy tudja, hogy ki vannak választva.

Hidd el Testvérem, ez a biztos tudat kell, hogy legyen a mi szívünkben is ebben az esztendőben. Ki vagyunk választva! Különben nem lennénk itt. Isten Lelke által ide vont bennünket. Nem engedte, hogy otthon maradjunk. Úgy munkálkodott és addig munkálkodott bennünk, míg egyszer csak rádöbbszünk arra, rájöttünk arra, hogy jó az évet Isten áldásával, az Ő segítségül hívásával kezdeni és jó tudni azt, hogy ki vagyunk választva. Persze nem kérkedik ezzel az ember, nem dicsekszik vele, hanem éppen ezért alázattal kezd el szolgálni és munkálkodni és nem méltatlankodik, ha szolgálnia kell. Az Istentől kiválasztott ember Istentől várja a tanácsot. Nem méltatlankodik, és nem háborog, hanem boldog örömmel szolgál.

A gyülekezet szolgálatra van kiválasztva. Hadd jellemezze életünket a szolgálat ebben az évben is.

Hogy szolgál az ember?

1. Hitének munkájával,
2. Szeretetének fáradozásával,
3. A reménységben állhatatosan.

Ugye érted, Testvérem? Ugyanis mindhiába mondja az ember, hogy én hiszek. Hiszem, hogy Isten létezik. Hiszem, hogy Jézus Krisztus itt e földön élt. Mindhiába mondjuk mindezt, ha hitünknek nincs munkája, ha nem látszik meg annak gyümölcse. Az ilyen gyümölcstelen hit semmit nem ér. Látod, őseink templomot építettek, fenntartották az Isten anyaszentegyházát. Hitüknek munkája volt. Hitüknek gyümölcse volt. S mi is bekapcsolódunk ebbe a munkába és minden vasárnap és otthon is erősíti Isten a hitünket, hogy tovább munkálkodjunk.

Szeretettel fáradozunk. Nem azt kérdezzük, hogy megérdemli-e, hanem szeretettel odahajolunk a másik emberhez és segítünk rajta. Azt munkáljuk szeretetünkkel, hogy a mási ember is Jézus közelébe jusson. Vajon, ezt fogjuk-e tenni ebben az évben?

Reménykedjünk Krisztusban állhatatosan, hogy ez valósággá váljék az életünkben. Ugyanis csakis Ő benne és Ő általa tudjuk ezt megcselekedni. A magunk erejéből nem. Ugyanis mi önző emberek vagyunk. Hideg szívű emberek vagyunk. , Ám, ha Jézus felé fordulunk és Benne reménykedünk állhatatosan, szüntelenül, akkor Ő azt fogja munkálni bennünk, hogy hitünk erősödjék és szolgáljunk szeretettel a gyülekezetben.

Mindezt csak úgy érhetjük el, ha elhagyjuk a bálványainkat, mint ahogy az Igében is olvastuk. Vannak nekünk bálványaink. A pénz imádatára gondolok, vagy a munka szeretetére, az élvezetekre, stb. Sok mindent el kellene hagynunk és mértékletesen kellene élnünk. Azért kellene ezt komolyan vennünk, mert **Várjátok az Ő Fiát az égből, akit feltámasztott a halálból, a Jézust, aki megszabadít minket amaz eljövendő haragtól. (10.v.)**

Harag... Istennek a haragja... Rettenetes dolog az élő Istennek a kezébe esni!... S majd az ítéletben hogyan fogunk állni? Ha nem szolgáló hittel és

szeretettel és nem Krisztusban reménykedve állhatatosan, akkor rettenetes lesz majd. Rettenetes dolog imádság nélkül élni! Sivár az életünk, ha nem imádkozunk egymásért! Ugye, milyen áldott tanácsokat kapunk erre az esztendőre.

Ne remegjünk és ne féljünk, hanem higgyük azt, hogy ha Krisztusban vagyunk és Ő benne élünk, - márpedig erre törekszünk-, a templomi istentiszteleteken és otthon is, amikor az Igét olvassuk és emésztgetjük s közben imádságos lélekkel munkálkodunk, akkor higgyük, hogy az ítéletben Krisztusért kegyelmet találunk. Istennek a kegyelme és békessége már most kiárad reánk s ezért kezdünk el munkálkodni. Milyen jó, hogy mi ezt már természetesnek vesszük és rácsodálkozunk a másik emberre, amikor köszönetet mond.

Így munkálkodva hitünknek híre terjed messze földre (8.v.). Gondolj a nepáli misszióra, vagy a kárpátaljai misszióra, vagy a gyermekmisszióra, melyet a gyülekezetünkben végzünk! Gondolj a diakóniára, melyet eddig is végeztél! Így, először imádkozol, templomba jársz, majd bekapcsolódsz a misszióba és a diakóniába, ennek híre van. Híre van Nepálban, híre van Kárpátalján, híre van Hollandiában és ami a legfontosabb: híre van az Istennél. Az Úr Isten áment mond az ilyen munkádra. Arra, hogy hitednek munkája van, és szeretetednek fáradozása és az Úr Jézus Krisztusban van reménységed.

Folytasd, Testvérem s én is Áment mondok.

Ámen.

Biharszentjános, 2017.01.01.

Csomay Árpád.